

Ала сърдце ми не скърби, —
Приневоленъ живѣ сирака
И за утѣха, може би,
Смъртъта въ победа ще дочека.

Познавамъ своя пжтъ нерадъ
Богатствата ми сж у мене,
Че азъ съмъ съ горести богатъ
И съ радости несподѣлени.

Ще си отида отъ свѣта,
Тѣй както съмъ дошълъ, бездоменъ,
Спокоенъ като пѣсенъта,
Навѣваща ненуженъ споменъ.

